

Arrest

nr. 92 436 van 29 november 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 8 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Het door verzoeker niet betwiste feitenrelaas, zoals weergegeven in de bestreden beslissing, luidt als volgt:

“U verklaarde de Ghanese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn te T. op (...) en te behoren tot de stam 'Ga Adabga' - vermoedelijk 'Ga Andangbe'. Na de dood van uw vader, die koning was in het dorp E. - vermoedelijk bedoelt u A. - diende u, volgens de traditionele gebruiken uw vader op te volgen. U vernam dat uw vader vergiftigd werd door het andere deel van de familie, dat hem een tiran vond. Ditzelfde deel van de familie wou niet dat u uw vader opvolgde, daar uw moeder van oorsprong niet Ghanees is. U werd bedreigd en men zou u vermoorden indien u uw vader opvolgde. U gaf dit aan bij de politie, maar deze deden niets. Toen u in T. verbleef, werd u bedreigd en gewaarschuwd niet meer naar uw dorp terug te keren, en indien u dit wel zou doen, zou u worden vermoord. U ging terug naar uw dorp

om te zien hoe de situatie ervoor stond, en u werd gevangen genomen door het andere deel van de familie. U werd vastgehouden gedurende twee maanden, en kwam uiteindelijk vrij met behulp van de interventie van uw nonkel. U werd vrijgelaten op voorwaarde dat u het dorp zou verlaten en geen aanspraak zou maken op de titel van koning. U bleef echter in uw dorp en na een maand werd uw zus ontvoerd. Indien u nog in de buurt van het dorp zou komen, of aanspraak zou maken op de titel van koning, zou uw zus vermoord worden. Op aanraden van uw leraar Frans vluchtte u naar Ivoorkust in april 2011. U was aanvankelijk van plan om terug te keren naar Ghana, maar omdat de situatie te Ghana escaleerde, en er na de verkiezingen geweld uitbrak te Ivoorkust, vluchtte u op 14 augustus 2011 naar België. U vroeg asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 16 augustus 2011."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

2.2. Wat de aangevoerde schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht betreft, zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, merkt de Raad op dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in de beslissing gelezen kunnen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoeker, die zich verzet tegen de motieven van de bestreden beslissing, in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht. Daarbij moet in acht genomen worden wat volgt:

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. De bestreden weigering tot toekenning van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus wordt gemotiveerd als volgt :

“Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Gevraagd sinds wanneer uw vader koning was in zijn dorp, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd wie de koning was voor uw vader, antwoordde u J.T.T. IV (...) (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd hoe uw grootvader heette, antwoordde u K.M. (...) E.T. III (...), en u verklaarde dat hij ook koning was in Enyinasi. Gevraagd wie na uw grootvader koning werd, antwoordde u K.T. V(...). Gevraagd wie na hem koning werd, antwoordde u uw vader. Gevraagd wanneer de door u vermeldde J.T.T. IV (...) koning was in Enyinasi, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd of hij dan niet de koning was voor uw vader – zoals u eerder tijdens het gehoor had aangegeven – verklaarde u dat uw vader zijn vader koning was, dat deze K.M. (...) heette en dat hij opgevolgd werd door K.T. V (...), die op zijn beurt door uw vader werd opgevolgd. Opnieuw geconfronteerd met de vraag wie J.T.T. (...) IV dan is, antwoordde u dat het de vader van uw vader was, dat daarna K.M. (...) kwam die de zoon is van uw grootvader, en dat daarna uw vader kwam. U voegde er aan toe dat er twee chiefs waren na uw grootvader, en dat dan pas uw vader kwam (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Het dient opgemerkt dat de hierboven vermeldde verklaringen dusdanige tegenstrijdigheden bevatten die de geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen ondermijnen. Gevraagd hoe er wordt beslist welke van de verschillende familietakken de volgende koning mag leveren, verklaarde u dat het steeds de zoon is die de vader opvolgt. Gevraagd waarom het uw deel van de familie is die de opvolger mag leveren, antwoordde u opnieuw dat het de traditionele regel is dat de zoon de vader opvolgt. Gevraagd waarom de opvolgingslijn via uw vader is gegaan, en niet langs het andere deel van de familie – gegeven uw verklaringen dat uw grootvader kinderen had bij een tweede vrouw – verklaarde u dat dit komt omdat uw vader de oudste was (zie gehoorverslag CGVS, p. 27). Het dient opgemerkt dat deze verklaringen bovengenoemde tegenstrijdigheden versterken, gegeven uw verschillende verklaringen dat er één, dan wel twee, verschillende personen na uw grootvader, en voor uw vader, koning werden. Gevraagd of de twee kanten van uw familie, andere namen dragen, antwoordde u dat allen T. (...) als familienaam dragen (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Alle door u opgegeven namen van koningen droegen dan ook de naam ‘T. (...)’. Uit de beschikbare informatie blijkt evenwel dat de chef van Anyinasi op datum van 19 april 2007 een zekere ‘N.A. (...)’ was, een naam die door u op geen enkel moment vermeld werd (zie documentatie in administratief dossier). Het geheel aan bovenstaande vaststellingen laat enkel toe te concluderen tot het volkomen ongeloofwaardig karakter van uw verklaringen betreffende uw opvolging van de koning van Enyinasi.

Gevraagd wanneer uw vader gestorven is, antwoordde u 3 december 2010 (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Gevraagd hoe u weet dat het mensen waren van de andere kant van de familie die uw vader vergiftigden, antwoordde u dat op de dag waarop uw vader stierf, er een bijeenkomst was en dat de laatste die die kamer verliet, de oudere van de andere kant van de familie was. Gevraagd wanneer deze bijeenkomst plaatsvond, antwoordde u op 2 december 2010 (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd wat u kunt vertellen over de begrafenis van uw vader, en hoe de begrafenis van een Ga-koning gaat, antwoordde u enkel dat het niet ceremonieel was en dat enkel uw vaders deel van de familie – twee mensen - aanwezig was. Gevraagd of er dan geen traditionele gebruiken waren, antwoordde u dat er geen waren. Gevraagd of er mensen van het leger aanwezig waren, antwoordde u bevestigend. Gevraagd wie dat waren, antwoordde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Het dient opgemerkt dat uw onvermogen te vertellen over uw vaders begrafenis, afbreuk doet aan de reeds aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen. Dat u daarnaast ook twee verschillende sterfdata van uw vader vermeldde, en evenmin weet te vertellen welke militairen er - naast de twee families van uw vader – aanwezig waren op zijn begrafenis, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aan.

Gevraagd of u koningen kent in naburige dorpen, verklaarde u dat een zekere Osaggifu Kwesi Atta de traditionele chef is in de stad Axim. Uit de beschikbare informatie blijkt evenwel dat er in de stad Axim twee traditionele chiefs zijn, en dat geen van beide de door u vermeldde naam draagt (zie documentatie in administratief dossier).

U verklaarde dat u behoort tot de Ga Adabga-stam en dat er verder geen onderverdelingen bestaan binnen deze stam (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Gevraagd of er nog mensen van de Ga-stam elders in Ghana wonen, antwoordde u bevestigend en verklaarde u dat er in Accra wonen. U voegde er evenwel aan toe dat de Ga-stam in Accra niets te maken heeft met de Ga-stam in Enyinasi, er helemaal geen relatie bestaat tussen beiden en dat de ene gewoon ‘Ga’ heten, en de andere ‘Ga Adabga’ (zie gehoorverslag CGVS, p. 26). Verder verklaarde u dat de Ga Adabga enkel in Enyinasi te

vinden zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 27). Uit de beschikbare informatie blijkt evenwel het bestaan van de Ga-Andangbe - en niet Adabge - en dat dezen ook gewoon Ga genoemd worden. Verder vermeldt de beschikbare informatie wel degelijk het bestaan van sub-groepen binnen de Ga-Adangbe stam. Uw verklaring als ware de Ga-Adabga een volledig aparte stam, die enkel in de stad Enyinasasi – vermoedelijk Anyinasasi – terug te vinden zijn, overtuigt dan ook allerm minst. Gevraagd of de Ga-stam een of ander festival viert, antwoordde u bevestigend en verklaarde u dat ze het 'Enyi'-festival vieren, en zei u dat dit het enige festival is dat de Ga vieren. Gevraagd wat er op dit festival wordt gevierd, antwoordde u dat, waar de Ga vandaan komen, er honger heerste, en toen ze naar Enyinasasi gingen, er voedsel was, en dat dit wordt gevierd tijdens het Enyi-festival. Uit de beschikbare informatie blijkt evenwel dat de Ga het 'homowo'-festival vieren, een festival dat ontstond nadat een grote hongersnood ten einde kwam. Dit festival, zo blijkt eveneens, wordt door alle Ga-clans gevierd (zie documentatie in administratief dossier). Uw onwetendheid wat betreft het homowo-festival (zie gehoorverslag CGVS, p. 28), samen met bovenstaande onjuiste verklaringen met betrekking tot de Ga Adangbe-stam, doen fundamenteel afbreuk aan de door u beweerde Ga-afkomst, en schaden verder de geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen op ernstige wijze.

U verklaarde tijdens het gehoor op het CGVS, ongeveer een maand eerder met uw zus te hebben gesproken, en gezegd te hebben dat u terug ging om te weten hoe de situatie was, en uw zus u zei dat het leuk zou zijn als u komt. Gevraagd of u dan ook terugging naar Ghana, wijzigde u plots uw antwoord en zei u dat, toen u hier was, de situatie zeer moeilijk was, en u besloot om terug te gaan. U verklaarde daarop uw zus te hebben gebeld die u zei dat de situatie niet verbeterd was, en dat u beter zou wegblijven (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Gevraagd wanneer dat was, dat u uw zus belde om haar te zeggen dat u misschien zou terugkeren naar Ghana, verklaarde u maart 2012 (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). U verklaarde daarnaast dat, toen u naar Ivoorkust vluchtte, u normalerwijze van plan was terug te keren naar Ghana (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Gevraagd waarom u dan uiteindelijk toch niet terugkeerde, antwoordde u dat er toen geweld was in Ivoorkust en dat uw vaders verwanten op zoek waren naar u. Nogmaals gevraagd of u initieel van plan was terug te keren naar Ghana, antwoordde u bevestigend. Opnieuw gevraagd waarom u dan besloot om toch niet terug te keren, antwoordde u weinig verhelderend dat er geweld was na de verkiezingen in Ivoorkust, en dat het er gevaarlijk was. Nogmaals gevraagd waarom u niet terugkeerde naar Ghana, antwoordde u dat dit kwam omdat uw zus ontvoerd werd. Gevraagd of deze ontvoering plaatsvond voor u Ghana verliet, antwoordde u bevestigend. Nogmaals gevraagd waarom u daar – te Ivoorkust – dan van gedacht veranderde en besloot niet meer naar Ghana terug te keren, antwoordde u ontwijkend dat u er een tijdje zou blijven, en zou terugkeren als alles kalm zou zijn. Wederom gevraagd waarom u dan niet meer teruggegaan bent, antwoordde u dat het niet kalmer werd en dat uw zus u zei dat alles uit de hand liep. Gevraagd of u in Ivoorkust contact had met uw zus, antwoordde u dan weer ontkennend. Gevraagd hoe u dan op de hoogte werd gehouden van de situatie in Ghana, toen u zich in Ivoorkust bevond, verklaarde u het te hebben gevolgd via internet. Gevraagd hoe u dat deed – of u dit via mailverkeer deed of met behulp van websites die u bezocht, antwoordde u dat het op 'ghanaweb' was (zie gehoorverslag CGVS, p.10-11). Gevraagd wat u zag op de website Ghanaweb, antwoordde u ontwijkend dat ze de situatie up-to-date maakten elke keer er iets gebeurde. Gevraagd wat er dan werd gezegd op deze website, verklaarde u dat u de laatste keer zag dat er een nieuwe chef geïnstalleerd werd, en dat er gevechten waren in twee delen van de stad Enyinasasi. Gevraagd wat er te lezen stond op Ghanaweb over het conflict te Enyinasasi, antwoordde u enkel dat er als ondertitel 'conflict in Enyinasasi has escalated' stond. Gevraagd wanneer u dat allemaal had gelezen op Ghanaweb, antwoordde u dat de laatste keer in april was, toen u zich in Ivoorkust bevond (zie gehoorverslag CGVS, p. 13-14). Op de nieuwswebsite in kwestie – ghanaweb – valt echter niets hiervan terug te vinden (zie documentatie in administratief dossier). Het dient opgemerkt dat bovenstaande vaststellingen de geloofwaardigheid van de door u opgeworpen vervolgingsfeiten, volledig teniet doen. De wijze waarop u de door u gegeven antwoorden wijzigt – eerst gaf u aan naar Ghana te zijn teruggekeerd, daarna had u het over een besluit uwentwege toen u zich reeds in België bevond, en verklaarde u dat u niet bent teruggekeerd - en ontwijkende antwoorden geeft wanneer u bepaalde vragen herhaaldelijk gesteld werden, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Uw verklaringen betreffende de wijze waarop u van de situatie in Ghana op de hoogte bleef toen u zich in Ivoorkust bevond, versterken de ongeloofwaardigheid van uw relaas. U verklaarde immers eerst dat uw zus u zei dat alles uit de hand liep, en daarna verklaarde u plots de situatie via de website ghanaweb te hebben gevolgd. Zoals vermeld valt er op deze website niets betreffende het door u vermeldde conflict terug te vinden. Ten slotte dient opgemerkt dat uw verklaring een laatste keer deze website te hebben geconsulteerd in april 2011, uiterst vreemd bevonden wordt. U verklaarde immers dat u naar Ivoorkust ging in april 2011 (zie gehoorverslag CGVS, p. 6) en dat u er bleef tot 14 augustus 2011, hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen de situatie in Ivoorkust te hebben opgevolgd, en daar besloten te

hebben niet meer terug te keren naar Ghana, omdat de situatie escaleerde, uiterst ongeloofwaardig maken.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient besloten tot het ongeloofwaardige karakter van de door u afgelegde verklaringen. Bijgevolg kan evenmin enig geloof gehecht worden aan de door u opgeworpen vervolgingsfeiten.

De door u, in het kader van uw asielaanvraag, neergelegde documenten, wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. De door u neergelegde foto's van respectievelijk uw moeder en uw nonkel bezitten geen enkele bewijskracht betreffende de identiteit van de erop voorkomende personen, en bezitten verder ook geen relevantie in het kader van uw asielrelaas. De door u neergelegde studentenkaart en kaart van 'Stanbic Bank' bezitten evenmin relevantie in het kader van uw asielrelaas, en bezitten ook geen bewijskracht wat betreft uw identiteit.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, kan geen geloof gehecht worden aan de door u opgeworpen vervolgingsfeiten, en heeft u dan ook niet aannemelijk gemaakt dat in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden, of dat u, bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong, een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.5. In eerste instantie stelt de Raad vast dat verzoeker bij de bespreking van het middel zijn asielrelaas herhaalt. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen.

2.6. De commissaris-generaal stelde vast dat verzoeker met betrekking tot een aantal cruciale punten van zijn asielrelaas flagrant tegenstrijdige verklaringen aflegde. Vooreerst kon verzoeker niet op een eenduidige wijze antwoorden op de vragen over de opvolging van de koningen van zijn dorp. Zo legde hij verschillende verklaringen af dat er één, dan wel twee, verschillende personen na zijn grootvader, en voor zijn vader, koning werden. Bovendien verklaarde hij over K.M. (...) eerst dat het de vader van zijn vader is, waar hij vervolgens verklaarde dat J.T.T. IV (...) de vader van zijn vader is, en dat K.M. (...), de zoon is van verzoekers grootvader. Daarenboven blijkt uit het administratief dossier dat de chef van A. op datum van 19 april 2007 een zekere 'N.A. (...)' was, een naam die door verzoeker op geen enkel moment vermeld werd, hoewel zijn vader of grootvader volgens zijn verklaringen op dat moment koning moet zijn geweest. Daaromtrent stelt verzoeker dat hij de namen van de koningen gaf vanaf zijn grootvader, en waarom zijn vader als koning werd gekozen en niet iemand anders van de familie, en dat verzoeker meedeelde dat zijn vader de oudste zoon was en dat de opvolging steeds door de oudste zoon gebeurt. Met deze samenvatting van zijn veelheid aan verklaringen over dit punt verklaart verzoeker zijn tegenstrijdige verklaringen allerminst, maar ondergraaft hij de geloofwaardigheid van zijn verklaringen nog meer. Tijdens het gehoor verklaarde verzoeker immers dat na zijn grootvader K.T. V (...) koning werd, wat niet te rijmen valt met het feit dat zijn vader de oudste zoon was en die dus zijn grootvader had moeten opvolgen. Hoe dan ook laat het geheel van bovenstaande vaststellingen enkel toe te concluderen tot het volkomen ongeloofwaardig karakter van verzoekers verklaringen betreffende zijn opvolging van de koning van Enyiasi.

2.7. Verder blijkt uit het gehoorverslag en de bestreden beslissing dat verzoeker twee verschillende data van overlijden van zijn vader vermeldde en zeer weinig wist te vertellen over diens begrafenis. Verzoeker stelt hieromtrent dat hij zich vergist heeft, hetgeen menselijk is gezien het gehoor dat enkele uren in beslag neemt en verzoeker uiterst geconcentreerd moet zijn. Over zijn onwetendheid over welke mensen van het leger aanwezig waren op de begrafenis stelt hij dat hij het niet kon weten aangezien hij ze enkel eenmalig heeft gezien op de begrafenis, en dat er ook twee familieleden waren. Verzoeker beperkt er zich toe zijn vergissingen en onwetendheden te vergoelijken, waarmee hij de geloofwaardigheid van zijn verklaringen niet herstelt. Aangezien het overlijden van zijn vader en verzoekers mogelijke opvolging als koning, de rechtstreekse oorzaak vormen voor zijn eigen problemen

met een deel van de familie, kan in alle redelijkheid worden verwacht dat verzoeker eenduidige verklaringen aflegt over de sterfdag van zijn vader, die in zijn geheugen moet gegrift zijn zodat hij zich niet kan verschuilen achter de duur van het gehoor, en dat hij meer gedetailleerde informatie kan verstrekken over het verloop van de begrafenis van zijn vader en de aldaar aanwezigen. De bevindingen van de verwerende partij, die andermaal en terecht concludeert dat ze afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van het relaas, blijven onverminderd overeind.

2.8. Tevens stelde de commissaris-generaal vast dat verzoeker onjuiste verklaringen aflegde met betrekking tot de Ga Adangbe-stam, zodat het ongeloofwaardig is dat hij tot de Ga-stam behoort. Verzoeker argumenteert in het verzoekschrift slechts met betrekking één onderdeel van dit motief, met name zijn onjuiste verklaringen met betrekking tot het festival dat door de Ga-stam wordt gevierd. Uit de landeninformatie in het administratief dossier blijkt immers dat de Ga het 'homowo'-festival vieren, dat ontstond nadat een grote hongersnood ten einde kwam. Verzoeker bevestigt zijn verklaring dat het door hem genoemde Enyi-festival ontstaan is omdat er honger heerste en er in Enyinasie voedsel was, en stelt dat het over het zelfde festival moet gaan omdat het in beide gevallen gaat over een hongersnood die ten einde kwam. Verzoekers betoog kan niet overtuigen. Mede gelet op de andere onwetendheden, en gelet op het feit dat hij beweert van Ga-afkomst te zijn en dat het festival in kwestie door alle Ga wordt gevierd, is het niet aannemelijk dat verzoeker niet weet dat het door alle Ga gevierde festival het homowo-festival wordt genoemd, zoals blijkt uit het administratief dossier.

2.9. Ook met betrekking tot de veelheid aan tegenstrijdige en onjuiste verklaringen over zijn eventuele terugkeer naar Ghana en over de wijze waarop verzoeker op de hoogte bleef over de situatie in Ghana toen hij zich in Ivoorkust bevond, slaagt verzoeker er niet in de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas te herstellen. Verzoeker argumenteert wederom slechts over één onderdeel van het overvloedig toegelichte motief en stelt dat hij zijn zus had meegedeeld dat de situatie niet was verbeterd zodat hij kon terugkeren, waarmee hij zeer vaag blijft, slechts één versie van zijn verklaringen herhaalt en zo de tegenstrijdigheid van zijn verklaringen niet opheft. Voorts merkt hij op dat hij de website Ghanaweb, waarover de commissaris-generaal tot de bevinding kwam dat de door verzoeker beweerde opgezochte informatie nergens te vinden was, in april 2011 gecheckt heeft. De Raad stelt vast dat uit het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal de woorden "Enyinasie", "Anyinasie", "conflict in Enyinasie has escalated", conflict in Anyinasie has escalated" ingevoerd heeft in de zoekfunctie van genoemde website, waarbij telkens "no articles found" verscheen. Indien verzoeker werkelijk op de website een artikel met als ondertitel 'conflict in Enyinasie has escalated' heeft gelezen, zoals hij verklaart (CGVS, p. 13-14), zou hiervan iets terug te vinden zijn op deze website. Bovendien versterkt verzoeker de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen nog meer door enerzijds te verklaren dat hij in april 2011 naar Ivoorkust ging, er bleef tot 14 augustus 2011 en daar op de hoogte bleef van de situatie in Ghana via de website Ghanaweb, en anderzijds dat hij de website een laatste keer consulteerde in april 2011. Aan verzoekers verklaringen dat hij de situatie in Ghana in Ivoorkust heeft opgevolgd en daar heeft beslist niet meer terug te keren naar Ghana, kan dan ook geen geloof worden gehecht.

2.10. De Raad is van oordeel, gelet op hetgeen voorafgaat en gelet op het feit dat hij een aantal pertinente motieven van de bestreden beslissing ongemoeid laat, dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden weerhouden. Het middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS